

Else-Merete Ross: Mit parti kan i det store og hele tilslutte sig det foreliggende lovforslag, så jeg skal indskrænke mig til nogle spredte bemærkninger.

Allerede tilsynsloven af 1933 indeholdt ønsket om at give forældrene øget indflydelse, men de oprettede forældreråd havde svært ved at hævde sig og tabte efterhånden terræn.

I 1949-loven blev der gjort et nyt fremskud for at fremme forældrenes indflydelse på skolen. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er der dog kun oprettet meget få skolenævne. Jeg tror, det skyldes, at en kreds af forældre selv har skullet tage initiativet og fremsætte ønske om oprettelse af et skolenævn. Mange har sikkert holdt sig tilbage af angst for at blive betragtet som for nævenyttige, eller måske fordi de var bange for, at skolens ledere og lærerråd skulle blive fornærmet og føle det som en kritik. Derfor finder jeg det udmærket, at der nu skal være et skolenævn for hver enkelt skole. Med de store nydannelser på skolens område, der skal gennemføres i de kommende år, anser jeg det for meget vigtigt, at der etableres et nært samarbejde mellem skolen og forældrene.

Efter gældende lovs § 12 er der tillagt skolenævnet så mange hverv, at det virkelig har en reel indflydelse. Jeg tænker her f. eks. på dets mulighed for at stille forslag til kommunalbestyrelsen om anskaffelse af nyt materiel til skolelokaler, om disses udvidelse og forbedring, deres indflydelse på undervisningsmidlerne, undervisningsplanen o. lign.

Det forekommer mig, at selve valget af personer til skolenævnet kan blive meget tilfældigt, ikke mindst ved de større skoler, hvor forældrene ikke kender hinanden og ikke har anelse om, hvad de tilfældigt foreslåede personer vil gå ind for, men det kan vel ikke være anderledes; det ville vel være for meget at forlange, at de foreslåede hver skulle holde en lille skolepolitisk tale, så deres vælgere havde lidt at rette sig efter.

I øvrigt indkaldes der nogle steder til møde om valg af skolenævn ved, at man giver børnene en seddel med hjem til forældrene. Når man kender børn, ved man

også, at mange børn glemmer at aflevere disse sedler, og at mange forældre derfor overhovedet ikke får noget at vide om, at der finder et sådant møde sted. Jeg ville gerne, at vi i udvalget skulle tale lidt om denne indkaldelsesform.

Der er i loven ikke angivet noget om, hvor ofte skolenævnene skal mødes ud over det ordinære skolerådsmøde i marts måned. Kan det ikke føre til, at nogle skolenævne er aktive og andre gør lovlig lidt ud af det?

Hvor der kun er én selvstændig skole i kommunen, vælger forældrene ved direkte valg 2 medlemmer blandt de forældre, der har børn i skolen, til at være medlem af skolekommissionen. Her er forældrenes indflydelse altså direkte. Hvor der er flere skoler i kommunen, har forældrene kun indirekte indflydelse på, hvem af de ved hver skole valgte skolerådsmedlemmer der bliver medlem af skolekommissionen. Så vidt jeg kan se, er det kommunalbestyrelsen, der vælger disse 2 medlemmer, men jeg vil gerne vide, om kommunens samlede skolerådsmedlemmer eller eventuelt forældrene har nogen indflydelse f. eks. gennem indstillingsret på, hvem der bliver valgt ind i skolekommissionen.

Jeg er glad for den ændring, der er foreslået til § 19, stk. 2, 1. punktum, hvorefter skoledirektionen før den godkender planer vedrørende opførelse og ombygning af skolebygninger, skal indhente erklæring fra de pågældende faginspektører for faglokalerne vedkommende. Nu er det lille ord „eventuelt“ indhentet erklæring slettet, og det regner jeg med vil være til fordel for indrettelse af mange faglokaler.

Da det er vigtigt at finde frem til den bedst kvalificerede amtsskolekonsulent, finder jeg det rimeligt, at man udelader bestemmelsen om, at han skal vælges fortrinsvis blandt de i amtet virkende lærere. Da amtsskolekonsulenterne især i de store amter har en stor arbejdsbyrde, finder mit parti det rimeligt, at der kan antages fornøden pædagogisk medhjælp for dem. Det samme gælder den foreslåede medhjælp til amtets konsulent for særundervisning.

Vi kan også tilslutte os, at der normeres stillinger som konsulenter for særundervisningen ikke blot i købstadkommuner, men også i landkommuner med købstadordnet